

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžhuv/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200175
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200175.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Der Grüne Punkt Duales System Deutschland GmbH, Frankfurter Strasse 720-726, 511 45 Köln, Nemecko, zastúpený JUDr. Petrom Arendackým, advokátom, Čapkova 2, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom J. Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka: Halston Properties, s.r.o., Stavbárska 7, 821 07 Bratislava, IČO: 36 363 171, zastúpený: LEGAL ADVISORY GROUP, s.r.o., Stavbárska 7, 821 07 Bratislava, IČO: 35 967 081, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. MOZ 653450 II/147-2011 zo dňa 21. decembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2 Scud/5/2012-61 zo dňa 03. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2 Scud/5/2012-61 zo dňa 03. augusta 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. MOZ 653450 II/147-2011 zo dňa 21. decembra 2011, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej aj „úrad“ alebo „prvostupňový správny orgán“) č. MOZ 653450-I/87-2009 zo dňa 08.10.2009, ktorý rozhodol o návrhu na výmaz obrazovej medzinárodne registrovanej ochrannej známky „DER GRÜNE PUNKT“ č. 653450 majiteľa Der Grüne Punkt Duales System Deutschland GmbH, Frankfurter Strasse 720-726, 511 45 Köln, Nemecko (žalobca), podanom navrhovateľom Halston Properties, s.r.o., Bratislava (ďalší účastník konania) dňa 06.12.2007.

Prvostupňový správny orgán rozhodol o návrhu na výmaz podľa § 16 ods. 4 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 55/1997 Z.z.“) v spojení s čl. 5 Madridskej dohody a Protokolu k Madridskej dohode o medzinárodnom zápise továrenských alebo

obchodných známk (ďalej „Madridská dohoda“) tak, že:

Medzinárodná ochranná známka č. 653450 (ďalej aj „napadnutá ochranná známka“) bola vyhlásená za čiastočne neúčinnú na území Slovenskej republiky pre všetky tovary v triedach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 pre všetky služby v triedach 35, 39 a pre službu „programmation pour ordinateurs“ (počítačové programovanie) v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Napadnutá ochranná známka zostala na území Slovenskej republiky v platnosti pre všetky služby v triede 40 a pre službu „elimination des déchets selon des procédés chimiques, physiques et/ ou biologiques“ (roztriedenie odpadu chemickou, fyzickou a/alebo biologickou cestou) v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Dôvodom rozhodnutia úradu bolo konštatovanie, že za používanie ochrannej známky právne významné pre zachovanie ochrany možno považovať len také používanie, ktoré svojim kvalifikovaným rozsahom odôvodňuje predpoklad vytvorenia alebo udržania väzby medzi ochrannou známkou i jej majiteľom a na ňu viazanými tovarmi a službami vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti alebo jej relevantnej časti.

Úrad po vyhodnotení majiteľom predložených dokladov konštatoval, že napadnutá ochranná známka sa nepopierateľne používala na obaloch tovarov rôznych výrobcov či predajcov, ktorí boli zapojení do systému „ZELENÝ BOD“ a získali tak súhlas na jej používanie. Avšak aj keď bola umiestnená na obale tovaru, nevzťahovala sa na konkrétny tovar a neoznačovala pôvod tovaru, pretože poukazovala iba na skutočnosť, že výrobca participoval v určitom systéme zhodnocovania a recyklácie odpadov z obalov, a že daný obal môže byť určitým systémom zhodnotený. Z toho vyplynul záver, že napadnutá ochranná známka bola majiteľom, resp. tretími osobami na základe súhlasu majiteľa v relevantnom období používaná iba pre zabezpečenie recyklácie, zhodnotenie, zber odpadov z obalov, pričom majiteľ podporoval aj určitú osvetu medzi obyvateľmi týkajúcu sa separácie odpadu. Na podklade zistení vydal rozhodnutie o čiastočnej neúčinnosti medzinárodnej ochrannej známky č. 653450 na území Slovenskej republiky pre tovary a služby uvedené vo výroku.

Žalovaný konajúci o rozklade po posúdení dôvodov uvádzaných účastníkmi a vzhľadom na to, že v priebehu konania o rozklade nadobudol účinnosť zákon č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach (podľa ktorého je potrebné návrh na výmaz považovať za návrh na zrušenie ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zákona, a preto dať do súladu s novým zákonom), preskúmaným rozhodnutím č. MOZ 653450 II/147-2011 zo dňa 21. decembra 2011 rozhodol o podanom rozklade proti rozhodnutiu úradu tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach rozhodnutie zn. MOZ 653450-I/87-2009 z 08. októbra 2009 zmenil.

Krajský súd zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a úradu je založené na posúdení, že v správnom konaní majiteľ napadnutej ochrannej známky (žalobca) nepreukázal jej skutočné - kvalifikované používanie pre vyššie uvedené tovary a služby počas rozhodného obdobia. Pri posúdení splnenia podmienok na výmaz v zmysle § 16 ods. 4 zák. č. 55/1997 Zb. v prvostupňovom konaní, resp. na zrušenie ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. v druhostupňovom konaní sa správne orgány riadili ustanoveniami zákona o ochranných známkach, rozhodnutia obsahujú opis vykonaných dôkazov, ich hodnotenie a skutkové závery, ku ktorým po vyhodnotení dokazovania dospeli. Z týchto je zrejmé, ktoré skutočnosti a z ktorých dôkazov mali za preukázané, ako aj skutočnosti, ktoré v konaní preukázané neboli a dôkazy, ku ktorým správne orgány neprihliadli. Záver žalovaného, ktorý po vyhodnotení predložených dôkazov rozhodol o čiastočnom zrušení ochrannej známky s poukazom na § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. v rozsahu uvedenom vo výroku napadnutého rozhodnutia je podľa názoru súdu správny, pretože jej majiteľ nepreukázal skutočné používanie ochrannej známky pre tovary a služby špecifikované v napadnutom rozhodnutí.

Podľa krajského súdu sa správne orgány dostatočne zaoberali a vysporiadali s otázkou „skutočného resp. kvalifikovaného používania“ napadnutej ochrannej známky pre zapísané tovary a služby a to tak z hľadiska kritérií stanovených v § 9 zák. č. 506/2009 Z.z., ktorý je transpozíciou čl. 10 Smernice 2008/95/ES, ako aj s prihliadnutím na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Žalovaný

posudzoval naplnenie požiadavky používania ochrannej známky pri zohľadnení všetkých okolností prípadu a konštatoval, že základným predpokladom zachovania existencie ochrannej známky ako predmetu práva je jej používanie vo vzťahu k tovarom alebo službám pre ktoré je zapísaná, pričom jej používanie musí byť v súlade so základnou funkciou, ktorou je schopnosť odlišiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb. Na to je potrebné, aby spotrebiteľ mal možnosť prísť do kontaktu s tovarmi alebo službami označenými ochrannou známkou v takom rozsahu, aby si vytvoril väzbu medzi ochrannou známkou a jej majiteľom a na základe toho odlišil tovary a služby majiteľa od iných subjektov na trhu.

V konaní o zrušení ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. musí majiteľ predložiť dôkazné prostriedky svedčiace o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období používal sám alebo poskytol súhlas s jej používaním tretej osobe (čo sa podľa § 9 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z.z. považuje za riadne používanie ochrannej známky majiteľom) a musí preukázať používanie ochrannej známky v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná, vo forme v akej je zapísaná v registri ochranných znáмок, prípadne odlišnej len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. Používanie ochrannej známky sa posudzuje s ohľadom na teritoriálny princíp a musí byť viazané k územiu Slovenskej republiky, pričom predloženými dôkazmi musí byť preukázané, že spotrebiteľ na území Slovenskej republiky mal možnosť prísť s napadnutou ochrannou známkou do kontaktu.

V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok C-40/01 ANSUL) je ochranná známka skutočne používaná vtedy, pokiaľ je užívaná v súlade so svojou hlavnou funkciou, ktorou je zaručiť totožnosť pôvodu tovarov a služieb, pre ktoré bola zapísaná a je používaná za účelom vytvorenia alebo zachovania odbytišťa daných tovarov alebo služieb s výnimkou používania symbolickej povahy. Posúdenie, či je používanie ochrannej známky skutočné, je potrebné vykonať na základe všetkých skutočností a okolností, ktoré sú spôsobilé preukázať jej skutočné obchodné využívanie v obchodnom styku, najmä používanie, ktoré je v dotýčanom hospodárskom odvetví považované za odôvodnené za účelom udržania alebo získania podielu na trhu pre výrobky a služby chránené príslušnou ochrannou známkou, pričom sa skúma rozsah a početnosť používania danej ochrannej známky.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že aj keď sa na tovare alebo jeho obale nachádza napadnutá ochranná známka, táto má informačnú a identifikačnú funkciu ohľadom poskytovanej služby, avšak neplní rozlišovaciu funkciu vo vzťahu k tovarom, pretože jej účelom nie je odlišiť rovnaké tovary rôznych subjektov, a spotrebiteľ sa na trhu neorientuje podľa napadnutej ochrannej známky. Táto je zapísaná pre veľmi širokú škálu rozličných tovarov a podľa dokladov predložených v konaní sa aj na obaloch týchto tovarov vyskytuje. Vo vzťahu k nim však neplní rozlišovaciu funkciu. Môže byť umiestnená na akomkoľvek tovare alebo jeho obale, ale vždy len informuje o poskytovanej službe - systéme nakladania s odpadom, neumožňuje však spotrebiteľovi patrične sa zorientovať na príslušnom trhu.

Z konania je zrejmé, a aj žalobca to pripustil, že napadnutá ochranná známka neplní v plnom rozsahu rozlišovaciu funkciu ochrannej známky (odlišiť výrobcov týchto tovarov) vo vzťahu k tovarom, na ktorých je umiestnená. Záver žalovaného, že napadnutá ochranná známka nebola pre všetky zapísané tovary v triedach, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia majiteľom používaná, potom logicky vyplýva z vykonaného dokazovania.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu vo vzťahu k preukázaniu používania napadnutej ochrannej známky pre služby vzťahu s verejnosťou v triede 35, súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože jej používanie pre takéto služby nebolo v konaní preukázané žiadnymi dokladmi. Žalovaný sa v rozhodnutí touto námietkou (uvedenou v rozklade) zaoberal a konštatoval, že žalobcom predložené materiály nepreukazujú poskytovanie tejto služby pre tretie osoby. Žalobca poukazoval na to, že v správnom konaní deklaroval vo vzťahu k svojim zákazníkom služby v triede 35 medzinárodného triedenia tovarov a služieb týkajúce sa poradenstva pre tretie osoby v otázkach súvisiacich so životným prostredím a odpadom, pričom pre tieto služby napadnuté ochranné známky ostali v platnosti. Súd sa však stotožnil s argumentáciou žalovaného, že nejde o službu vzťahu s verejnosťou, kedy podnikateľský subjekt pre tretie osoby vyvíja

aktivity s cieľom presvedčiť verejnosť o kvalitách činnosti tretích osôb, napomáha pri zavádzaní ich nových výrobkov na trh, propaguje výrobky, o ktoré prestáva byť záujem, zverejňuje informácie pre masmédiá, tvorí spravodajstvo v pozitívnom hodnotení a pod.

K ďalšej námietke žalobcu vo vzťahu k službám, pomoc pri vyhľadávaní finančných prostriedkov na investovanie do podnikov, zariadení a poskytovania služieb zameraných na zber, prepravu, triedenie, recykláciu a odstraňovanie odpadu a surovín za účelom opätovného využitia poradenstva vo financovaní služieb alebo projektov uvedených v triedach 35, 39, 40 a 42, v triede 36, súd uviedol, že argumentácia týkajúca sa služieb zapísaných v triede 36 sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nenachádza, preto je irelevantná, resp. zmätočná.

Krajský súd zaoberajúc sa námietkou žalobcu, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nedostatočne zohľadnil osobitné skutkové a právne okolnosti prípadu, keď nezobral do úvahy špecifiká vyplývajúce z tzv. obalovej legislatívy konštatoval, že žalobcom označené rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-385/07 a Všeobecného súdu vo veci T-151/01 sú na prejednávaný prípad neaplikovateľné a zhodne s argumentáciou žalovaného uviedol, že príslušná legislatíva v oblasti obalového hospodárstva vo vzťahu ku konaniu a posudzovaniu podmienok na zrušenie ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. nie je relevantná, a nie je relevantné ani porovnanie skutkových okolností a legislatívy na území Slovenskej republiky a Nemecka. Keďže citované rozsudky (C-385/07 a T-151/01) neriešia otázku používania ochrannej známky na území SR vo vzťahu k § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z., ale iné skutkové podstaty (zneužitie dominantnej pozície), závery z nich vyplývajúce sú pre účely tohto konania irelevantné.

Ani námietka nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho posúdenia (vyhodnotenie dôkazov), ako aj nesprávneho právneho posúdenia veci podľa krajského súdu neobstojí. Skutkové zistenia správneho orgánu sú výsledkom správnej úvahy a súd skúma, či predložené dôkazy boli vyhodnotené v súlade s ich obsahom a § 52 ods. 2 zákona o ochranných známkach, či výsledky ich vyhodnotenia sú logické a nevybočujú z medzí logického uvažovania. Ak žalovaný dospel po vyhodnotení účastníkmi konania predložených dôkazov k záveru, že napadnutá ochranná známka nebola majiteľom kvalifikovane používaná v rozhodnom období pre zapísané tovary a služby, zistený skutkový stav správne podriadil pod citované ust. § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z., a pokiaľ čiastočne zrušil napadnutú ochrannú známku v rozsahu uvedenom vo výroku rozhodnutia, takéto rozhodnutie je výsledkom správneho právneho posúdenia veci.

Napokon súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho postupu žalovaného pri posúdení zákonnosti rozkladu podaného navrhovateľom (ďalším účastníkom konania) keď tvrdil, že rozklad podaný navrhovateľom dňa 16.11.2009 nespĺňal podmienky stanovené v § 42 ods. 1 a 3 zákona č. 55/1997 Z.z. platného v čase podania rozkladu, keďže neobsahoval petit. Poukázal na § 37 zákona č. 55/1997 Z.z. a dôvodil, že ustanovenie § 42 ods. 1 zákona č. 55/1997 Z.z. upravuje zákonnú lehotu na podanie opravného prostriedku (rozklad) proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, neupravuje však jeho náležitosti, t.j. neustanovuje, že uvedenie petitu by bolo podstatnou náležitosťou formálne podaného rozkladu. Podľa § 42 ods. 3 cit. zákona vecné odôvodnenie rozkladu musí byť úradu predložené v lehote 1 mesiaca odo dňa podania rozkladu, ktorú nemožno predĺžiť a jej zmeškanie odpustiť. Ak navrhovateľ (ďalší účastník konania) podal v zákonom stanovenej lehote (16.11.2009) rozklad, a následne v zákonom stanovenej lehote (16.12.2009) rozklad doplnil o vecné odôvodnenie, žalovaný ho správne posúdil ako riadne a včas podaný v súlade s ust. § 42 ods. 1 a 3 zákona č. 55/1997 Z.z.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že najvyšší súd rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

V dôvodoch rozsiahleho odvolania uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za nesprávny, v rozpore s ustanovením § 245 O.s.p. a § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach rovnako, ako aj záver o nepreukázaní skutočného používania napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k

zapísaným tovarom. Namietal, že žalovaný sa v rámci hodnotiaceho postupu nevysporiadal so všetkými ním vznesenými argumentmi a náležitým spôsobom ich nevyvrátil. Ak v napadnutom rozhodnutí uviedol charakteristiky a kritériá, ktoré je potrebné brať do úvahy pri posúdení skutočného používania ochrannej známky, pri vyhodnotení jednotlivých aspektov (kritérií) sa však nimi dôsledne neriadil a nesprávne ich posúdil (vyhodnotil), a neprihliadal na osobitosti kolektívnej ochrannej známky v zmysle § 43 a nasl. zákona o ochranných známkach, čo má za následok, že hodnotiaci posudok v napadnutom rozhodnutí vybočil z hľadísk ustanovených zákonom. K doterajším argumentom, na ktorých zotrváva, dopĺňa nasledovné:

Pokiaľ ide o posúdenie používania ochrannej známky má za to, že ak podnikateľskú činnosť (a tým aj používanie ochrannej známky v rámci podnikateľskej činnosti) určitého subjektu významnou mierou ovplyvňujú ekonomické a podnikateľské špecifiká daného odvetvia, legislatívne prostredie upravujúce dané hospodárske odvetvie, rozhodnutia príslušných protimonopolných orgánov (Európskej komisie, Protimonopolného úradu SR) a rozsudky Súdneho dvora EÚ, tak predmetné skutočnosti musia byť vyhodnotené ako relevantné okolnosti prípadu majúce vplyv aj na spôsob používania ochrannej známky. Posudzovanie skutočného používania ochrannej známky v administratívnom konaní pred žalovaným musí vychádzať z reálnych podmienok na príslušnom trhu alebo v príslušnom odvetví v SR. Je nepripustné, aby posudzovanie skutočného používania ochrannej známky na základe dokladov opisujúcich reálne ekonomické transakcie (t.j. na základe účtovných a daňových dokladov, faktúr, katalógov, etikiet tovarov, reklamných a propagačných materiálov, súvisiacich s realizáciou tovarov a služieb označených danou ochrannou známkou) neodrážalo reálne podmienky na trhu, ktoré podstatným spôsobom určujú spôsob fungovania systému ZELENÝ BOD v Slovenskej republike.

Opakovane uvádza, že ekonomickým a právnym dôsledkom rozhodnutí Súdneho dvora EÚ č. T-151/01 a C-385/07 je povinnosť majiteľa napadnutej ochrannej známky ZELENÝ BOD poskytnúť licenciu (de facto nútenú licenciu) na používanie ochranných známk ZELENÝ BOD tretím osobám na území krajín Európskej únie a možnosť pre majiteľa tejto ochrannej známky vyberať/účtovať poplatok za jej umiestňovanie na obaloch tovarov. Obdobne aj Protimonopolný úrad SR prikázal spoločnosti ENVI-PAK, a.s. poskytnúť licenciu na používanie ochranných známk ZELENÝ BOD tretím osobám na území SR a možnosť pre spoločnosť ENVI-PAK, a.s. vyberať/účtovať poplatok za umiestňovanie tejto ochrannej známky na obaloch tovarov. Ak by Súdny dvor EÚ neumožnil žalobcovi účtovať licenčný poplatok za umiestňovanie napadnutej ochrannej známky ZELENÝ BOD na obaloch tovarov, pričom ochrannú známku ZELENÝ BOD umiestňujú tretie osoby na svoje výrobky alebo obaly svojich výrobkov dobrovoľne, tak by Súdny dvor EÚ nepovažoval používanie napadnutej ochrannej známky na tovaroch za známkové použitie ochrannej známky, ktoré je schopné ekonomického ocenenia.

Z hľadiska povinných osôb (výrobca, distribútor tovaru), ktoré používajú iný kolektívny systém alebo používajú individuálny systém zberu a zhodnocovania odpadov z obalov, uzavretie licenčnej zmluvy na používanie napadnutej ochrannej známky na svojich tovaroch predstavuje dodatočné náklady, ktoré musí takáto povinná osoba znášať. Povinné osoby by nemali záujem získať odplatnú licenciu od žalobcu, ak by im umiestňovanie ochrannej známky ZELENÝ BOD na ich výrobky neprinieslo dodatočné ekonomické výhody, nevylepšovalo ich trhovú pozíciu a nezvyšovalo by predajnosť ich výrobkov.

Na základe uvedeného krajský súd a žalovaný vo vzťahu k posúdeniu skutočného používania napadnutej ochrannej známky nesprávne vyhodnotili osobitné skutkové a právne okolnosti prípadu za irelevantné.

Kritérium používania ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami (resp. vo vzťahu k tovarom a službám) je základným kritériom, ktoré priamo vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o ochranných známkach. Krajský súd v odôvodnení uviedol iba citáciu § 9 ods. 2 zákona, ktorý obsahuje exemplifikatívny (teda príkladný) výpočet rôznych spôsobov použitia ochrannej známky, pričom tento výpočet spôsobov použitia ochrannej známky nemožno považovať za výpočet taxatívny (teda úplný), a správne orgány sa vo svojich rozhodnutiach konkrétne nezaoberali splnením (ale ani nesplnením) použitia napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k § 9 ods. 1 tohto zákona.

Požiadavke používania „v spojení s tovarmi a službami“ zodpovedá tzv. priame aj nepriame používanie. Priamym použitím ochrannej známky je jej reálne, priamo použitie na tovaroch alebo na obaloch tovarov skutočne uvádzaných na trh a tiež jej použitie v súvislosti s tovarmi alebo službami, pokiaľ je uskutočňované v spojitosti s reálnou alebo pripravovanou obchodnou činnosťou. V prípade nepriameho používania ide o používanie ochrannej známky na reklamné účely v propagačných alebo inzertných materiáloch alebo jej používanie v obchodnej korešpondencii, ktoré nie je podložené reálnym uvádzaním tovarov na trh alebo skutočným poskytovaním služieb (Komentár k zákonu o ochranných známkach, ÚPV SR, Banská Bystrica, 2012, str. 142).

Kľúčovým pojmom pri výklade predmetného ustanovenia zákona o ochranných známkach je podľa žalobcu právny pojem „používanie v spojení s tovarmi a službami“, ktorý sa vyskytuje vo viacerých ustanoveniach zákona o ochranných známkach aj ako „používanie pre tovary a služby“. Právny pojem „používanie v spojení s tovarmi a službami“ je pojmom európskeho práva, ktorého výklad podal Súdny dvor EÚ v rozsudku Celine (C-17/06), ktorý krajský súd rovnako ako žalovaný posúdil ako neaplikovateľný v prejednávanej veci.

Umiestnenie napadnutej ochrannej známky na obaloch tovarov má značnú marketingovú hodnotu pre výrobcov a na základe predložených dokladov významne podporuje predaj takto označených tovarov. Z ekonomického a marketingového hľadiska je neprijateľný záver, že by výrobcovia dlhodobo a sústavne umiestňovali na svoje výrobky napadnutú ochrannú známku (takéto použitie napadnutej ochrannej známky nie je bezplatné) bez toho, aby vznikla určitá spojitosť medzi takto označenými výrobkami a ochrannou známkou ZELENÝ BOD. Je proti logike veci, aby výrobcovia investovali dodatočné finančné prostriedky do používania napadnutej ochrannej známky na svojich výrobkoch bez toho, aby sa vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti nevybudovala určitá spojitosť medzi ochrannou známkou a takýmto tovarom, pričom práve takáto spojitosť podporuje predaj daného tovaru. Služba zhodnocovania odpadov z obalov ZELENÝ BOD je úzko spojená s vyrábaným a distribuovaným tovarom označeným ochrannou známkou ZELENÝ BOD v tom zmysle, že daný výrobok (spolu s obalom výrobku) predstavuje samotný predmet poskytovanej služby a nepredstavuje iba médium (priestor) na umiestnenie ochrannej známky, tak ako to vyplýva z rozhodnutí krajského súdu a žalovaného.

V ďalšej časti odvolania vytýkal krajskému súdu, ak v zhode so žalovaným konštatoval, že spotrebiteľ sa na trhu neorientuje podľa ochrannej známky, na základe ktorej by si vyberal tovar podľa svojich predchádzajúcich skúseností. Tento záver je v rozpore s obsahom spisu a výsledkom kvantitatívneho reprezentatívneho celoslovenského marketingového prieskumu, ktorý realizovala agentúra AKO, s.r.o. v decembri 2009, a ktorý žalovaný nevyhodnotil, a prvýkrát ho posúdil až vo vyjadrení k žalobe. Výsledky tohto prieskumu potvrdzujú skutočnosť uvádzanú žalobcom (majiteľom napadnutej ochrannej známky) počas celého správneho konania, že umiestňovanie ochrannej známky na obaloch výrobkov tretími osobami, ktoré získali súhlas na používanie ochrannej známky ZELENÝ BOD, je treba považovať za skutočné používanie, nakoľko napomáha vytvárať a zachovávať odbytištia (trhový podiel) takto označených výrobkov. Preto preferovanie výrobkov takto označených pred výrobkami neoznačenými je dôkazom toho, že umiestnením napadnutej ochrannej známky na obaloch výrobkov plní táto funkciu ochrannej známky aj vo vzťahu k tovarom, pretože spotrebiteľia rozlišujú medzi výrobkami, ktoré sú označené ochrannou známkou ZELENÝ BOD, a tými, ktoré takto označené nie sú.

Krajský súd a ani žalovaný pri posudzovaní skutočného použitia ochranných znáмок nevzal v plnom rozsahu do úvahy tú skutočnosť, že tri ochranné známky (č. MOZ 585713, 585714 a 653450) sú kolektívnymi ochrannými známkami, ktorých základná funkcia je definovaná odlišne od individuálnych znáмок. Rozlišovacia spôsobilosť kolektívnej ochrannej známky je definovaná ako spôsobilosť rozlíšiť tovary alebo služby pochádzajúce od členov združenia od tovarov alebo služieb iných osôb. To znamená, že funkciou kolektívnej ochrannej známky nie je rozlíšiť jednotlivých výrobcov, ale rozlíšiť určitú skupinu výrobcov. Z jej povahy vyplýva, že jednotliví používatelia môžu používať (a aj používajú) spolu s kolektívnou ochrannou známkou aj svoje individuálne ochranné známky. V takých prípadoch sa používanie kolektívnej ochrannej známky spolupodieľa na celkovom ovplyvňovaní spotrebiteľského správania a na výbere tovarov spotrebiteľmi a tým dochádza k naplneniu funkcie kolektívnej ochrannej

známky.

Záver o podpornej rozlišovacej funkcii napadnutej kolektívnej ochrannnej známky vo vzťahu k tovarom nie je potlačený prítomnosťou iných individuálnych ochranných známk tretích osôb, ktoré spotrebiteľ môže vnímať prednostne. Avšak skutočnosť, že spotrebiteľia rozlišujú medzi výrobkami označenými napadnutou ochrannou známkou a výrobkami takto neoznačenými, a prijímajú spotrebiteľské rozhodnutia o kúpe konkrétneho výrobku aj na základe vnímania napadnutej ochrannnej známky umiestnenej na danom výrobku alebo jeho obale, nemôže byť vylúčená.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. K obsahu odvolacích námietok žalobcu, ktoré považuje za nedôvodné a zavádzajúce, poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, ktorá už ustálila, že „skutočným používaním ochrannnej známky je jej používanie v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je garantovať pôvod tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, za účelom vytvorenia alebo udržania odbytu pre tieto tovary alebo služby, s výnimkou symbolického používania, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannnej známky. Pri hodnotení, či je používanie ochrannnej známky skutočné, musia byť zohľadnené všetky relevantné fakty a okolnosti ktoré určia, či obchodné využitie známky je reálne, zvlášť, či ide o také používanie, ktoré je schopné zaručiť v ekonomickom sektore udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu tovarov alebo služieb chránených ochrannou známkou, povahu tovarov alebo služieb, charakter predmetného trhu a rozsah a frekvenciu použitia ochrannnej známky“ (C-40/01 Ansul).

Ďalej uviedol, že ako opakovane uvádza Súdny dvor EÚ, základnou funkciou ochrannnej známky je zabezpečiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi označenie pôvodu výrobku alebo služby označenej ochrannou známkou a umožniť mu tak odlíšiť bez akejkoľvek zámeny tento výrobok alebo službu od tých, ktoré majú iný pôvod. Totiž na to, aby ochranná známka mohla mať postavenie základného prvku systému nenarušenej hospodárskej súťaže, musí zabezpečovať, že všetky výrobky alebo služby, ktoré sú ňou označené, boli vyrobené alebo poskytnuté pod kontrolou jediného podniku, ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu (napr. C-206/01 Arsenal Football Club, C-102/77 Hoffmann-La Roche, C-299/99 Philips, C-17/06 Céline).

Žalovaný zotrváva na stanovisku, že aj keď sa na tovare alebo jeho obale nachádzala napadnutá ochranná známka, táto mala informačnú a identifikačnú funkciu ohľadom poskytovanej služby, avšak neplnila rozlišovaciu funkciu vo vzťahu k tovarom, pretože jej účelom nebolo odlíšiť rovnaké tovary rôznych subjektov. Príslušný spotrebiteľ sa na trhu neorientoval podľa napadnutej ochrannnej známky, lebo táto interpretovala len informáciu o likvidácii odpadu z obalu, ale neprezentovala informáciu o tovare ako takom, na základe ktorej by si spotrebiteľ vyberal tovar podľa svojich predchádzajúcich skúseností, či už pozitívnych alebo negatívnych. Sám žalobca v správnej žalobe pripustil „že napadnutá ochranná známka neplní v plnom rozsahu rozlišovaciu funkciu ochrannnej známky vo vzťahu k tovarom (na ktorých je umiestnená), ktorou je odlíšiť výrobcov týchto tovarov“. Ak ochranná známka neplnila vo vzťahu k tovarom rozlišovaciu funkciu, nie je možné hovoriť o jej používaní za účelom vytvorenia alebo odbytu pre tieto tovary alebo služby.

K námietke žalobcu, že prvostupňový súd a aj žalovaný vo vzťahu k posúdeniu skutočného používania napadnutej ochrannnej známky nesprávne vyhodnotili osobitné skutkové a právne okolnosti prípadu (konkrétne tzv. obalovú legislatívu, rozhodnutia príslušných protimonopolných orgánov a rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-385/07 a T-151/01) za irelevantné, resp. že pri posúdení používania ochrannnej známky neboli zohľadnené všetky skutočnosti a okolnosti prípadu žalovaný uviedol, že sa plne stotožňuje so záverom súdu, ktorý považoval žalobcom označené rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-385/07 a Všeobecného súdu vo veci T-151/01 na prejednávany prípad ako neaplikovateľné. Príslušná legislatíva v oblasti obalového hospodárstva nie je vo vzťahu ku konaniu a posudzovaniu podmienok na zrušenie OZ v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. relevantná a nie je relevantné ani porovnanie skutkových okolností a legislatívy na území Slovenskej republiky a Nemecka. Keďže rozsudky, na ktoré poukázal žalobca, neriešia otázku používania ochrannnej známky na území Slovenskej republiky vo vzťahu § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. a riešia iné skutkové podstaty (zneužitie

dominantnej pozície), závery z nich vyplývajúce sú pre účely tohto konania irelevantné.

K námietkam nezohľadnenia osobitných skutkových a právnych okolností prípadu žalovaný zdôraznil, že v prípade, na ktorý žalobca poukazuje, nešlo o posudzovanie skutočného používania ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach, posudzovaná bola existencia absolútnych prekážok zápisnej spôsobilosti označenia v zmysle ustanovení § 5 ods. 1 písm. f/ a g/ tohto zákona.

Obsahom ďalšej odvolacej námietky žalobcu je rozbor „používania ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami“, ktoré žalobca stotožňuje s „používaním pre tovary a služby“ (podľa žalobcu sa právny pojem „používanie v spojení s tovarmi a službami“ vyskytuje vo viacerých ustanoveniach zákona o ochranných známkach aj ako „používanie pre tovary a služby“), pričom žalobca následne nelogicky, nezrozumiteľne a podľa názoru žalovaného účelovo aplikuje záver Súdneho dvora EÚ obsiahnutý v rozhodnutí C-17/06 Céline. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ktoré označuje žalobca za nosné vyplýva požiadavka používania ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná.

Žalovaný na tomto mieste uvádza celú relevantnú časť z Komentára k zákonu o ochranných známkach, Banská Bystrica, ÚPV SR, 2012, str. 142 (z ktorej žalobca zrejme len účelovo, uviedol časť): „ - používanie ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná. Požadované je používanie „v spojení“ s tovarmi a službami - tejto požiadavke zodpovedá tzv. priame aj nepriame používanie (v odbornej literatúre sa stretávame aj s pojmami používanie faktické, t.j. priame a fiktívne, t.j. nepriame). Priamym použitím ochrannej známky je jej reálne, priame použitie na tovaroch alebo na obaloch tovarov skutočne uvádzaných na trh a tiež jej použitie v súvislosti s tovarmi alebo službami, pokiaľ je uskutočňované v spojitosti s reálnou alebo pripravovanou obchodnou činnosťou. V prípade nepriameho používania ide o používanie ochrannej známky na reklamné účely v propagačných alebo inzertných materiáloch alebo jej používanie v obchodnej korešpondencii, ktoré nie je podložené reálnym uvádzaním tovarov na trh alebo skutočným poskytovaním služieb. Na udržanie práv z ochrannej známky je dostatočné aj použitie ochrannej známky na území Slovenskej republiky výlučne pri vývoze tovaru, ale zákon v tomto prípade výslovne požaduje jej priame použitie, a to konkrétne jej umiestnenie na tovaroch alebo ich obaloch. Používanie ochrannej známky v spojení s tovarmi alebo službami podobnými s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná, nie je dostatočné“.

Žalovaný dôrazne namieta žalobcom uvádzané stotožňovanie pojmov „používanie v spojení s tovarmi a službami“ a „používanie pre tovary a služby“, pretože zákon o ochranných známkach obidva „pojmy“ dôsledne rozlišuje, a rovnako odmieta aplikovateľnosť záverov rozsudku C-17/06 na prejednávany prípad s tým, že aj žalobca musí rozlišovať tam, kde rozlišuje samotný zákon o ochranných známkach..

Používanie v spojení s tovarmi a službami je použité v § 8 ods. 1 a § 9 ods. 1, pričom slovný obrat „v spojení“ znamená konkrétny spôsob použitia ochrannej známky na tovare alebo v spojitosti s tovarom alebo službou.

S používaním pre tovary a služby sa stretávame v § 8 ods. 2 (výkladu tohto ustanovenia vymedzujúceho porušovanie práv z ochrannej známky sa týka žalobcom uvádzaný rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-17/06 Céline) a § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis správnych orgánov

najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, a z ktorého vyberá nasledovné.

Úrad priemyselného vlastníctva SR o návrhu na výmaz kombinovanej medzinárodne registrovanej ochrannej známky „DER GRÜNE PUNKT“ č. 653450 podanom navrhovateľom Halston Properties, s.r.o., Bratislava (ďalší účastník konania) dňa 06.12.2007 rozhodnutím č. MOZ 585714-I/83-2009 z 08.10.2009 s poukazom na § 16 ods. 4 zák. č. 55/1997 Z.z. v spojení s čl. 5 Madridskej dohody a Protokolu k Madridskej dohode o medzinárodnom zápise továrenských alebo obchodných známk (ďalej „Madridská dohoda“) rozhodol tak, že medzinárodný zápis ochrannej známky č. 653450 na území SR vyhlásil za čiastočne neúčinný pre všetky tovary v triedach 01, 02, 03, 05, 06, 07, 08, 09, 11, 16, 20, 21, 24, 25, 29, 30, 32, 34, pre všetky služby v triedach 35, 36 a pre služby poradenstvo v oblasti rozvoja, výberu a použitia obalov a ekologických obalových materiálov a úsporných obalov rovnako ako aj ich označovania v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Medzinárodný zápis napadnutej ochrannej známky zostal na území SR v platnosti pre všetky služby v triedach 39, 40 a pre služby triedenie odpadu a surovín za účelom opätovného využitia rovnako ako ich roztriedenie chemickou, fyzickou alebo biologickou cestou pre tretie osoby, poradenstvo a elimináciu v otázkach zameraných na životné prostredie odpadu v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Vyhlásenie neúčinnosti nadobudlo účinnosť 06.12.2007.

Vo výmazovom konaní správny orgán zistil, že napadnutá kombinovaná ochranná známka č. 653450 bola s právom prednosti od 11.05.1991 zapísaná s platnosťou na území SR 06.11.1991 pre tovary a služby 1-3, 5-9, 11, 16, 20, 21, 24, 25, 29, 30, 32, 34-36, 39, 40, 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Navrhovateľ v návrhu na výmaz uviedol, že napadnutá ochranná známka nie je v SR používaná jej majiteľom nepretržite najmenej 5 po sebe idúcich rokov pred podaním návrhu na výmaz a nie je majiteľom používaná ani v čase podania návrhu. V registri WIPO je pre územie SR zapísaná licencia pre spoločnosť ENVI - PAK, a.s., avšak táto napadnutú ochrannú známku nepoužíva kvalifikovaným spôsobom, t.j. vo forme v akej je zapísaná v registri. Označenie, ktoré je predmetom ochrannej známky sa na území SR používa výhradne pre obaly osobami odlišnými od osoby majiteľa alebo nadobúdateľa licencie k napadnutej ochrannej známke a bez ich súhlasu.

Majiteľ ochrannej známky vo vyjadrení k návrhu na výmaz tvrdil, že napadnutá ochranná známka sa používa a predložil dôkazy podrobne špecifikované v prvostupňovom rozhodnutí. Ich posúdením úrad konštatoval, že označenie „ZELENÝ BOD“ sa nepopierateľne používalo na obaloch tovarov rôznych výrobcov či predajcov, ktorí získali súhlas na používanie ochranných známk „ZELENÝ BOD“, je určené na označenie skutočností, že výrobcovia sú zapojení do určitého systému zhodnocovania obalov a uzavrel, že napadnutá ochranná známka sa používala v rozhodnom časovom období iba v súvislosti so zberom, zhodnocovaním a recykláciou obalov, prípadne na určitú osvetu zameranú na podporu separovaného zberu. I keď je ochranná známka umiestnená na obale tovaru, toto označenie sa na konkrétny tovar nevzťahuje a neoznačuje pôvod tovaru, pretože poukazuje iba na poskytnutie služby, t.j. že majiteľ participuje v určitom systéme zhodnocovania a recyklácie odpadov z obalov, a že daný obal môže byť určitým systémom zhodnotený. Úrad zdôraznil, že v súvislosti s uplatnením návrhu na výmaz v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 55/1997 Z.z. je dôležitý pojem používania vykladať ako používanie vo vzťahu k tovarom či službám, pre ktoré bola zapísaná. V tomto prípade nie je možné hovoriť o tom, že by ochranná známka „ZELENÝ BOD“ označovala samotné tovary a ich výrobcov, čo nepopiera ani samotný majiteľ.

Z majiteľom predložených zmlúv vyplýva, že objednávateľ je oprávnený používať toto označenie ako znak toho, že je zapojený v integrovanom systéme spätného zberu obalov a odpadov z obalov a že platí príspevky do tohto systému. Úrad dospel k záveru, že napadnutá ochranná známka bola majiteľom, resp. tretími osobami na základe súhlasu majiteľa (5 po sebe idúcich rokov predchádzajúcich začatiu konania o výmaze napadnutej ochrannej známky) používaná iba pre zabezpečenie recyklácie (zhodnotenie odpadov), zber odpadov z obalov, pričom samotný majiteľ podporoval aj určitú osvetu medzi obyvateľmi týkajúcu sa separácie odpadu. Vzhľadom na zoznam tovarov a služieb, pre ktorý je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri je zrejmé, že majiteľ nepreukázal jej používanie pre

všetky tovary a služby, a úrad preukázanie jej používania uznal iba pre služby zber a doprava odpadu a surovín za účelom opätovného využitia pre tretie osoby v triede 39, pre služby recyklácia odpadu a surovín za účelom opätovného využitia pre tretie osoby v triede 40 a pre služby triedenie odpadu a surovín za účelom opätovného využitia rovnako, ako ich roztriedenie chemickou, fyzickou alebo biologickou cestou pre tretie osoby, poradenstvo v otázkach zameraných na životné prostredie a elimináciu odpadu v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vzhľadom na to, že majiteľovi sa nepodarilo preukázať používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k všetkým tovarom a niektorým službám počas piatich po sebe idúcich rokoch predchádzajúcich začatiu konania o jej výmaze, a majiteľ používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k týmto tovarom a službám ani neodôvodnil, úrad konštatoval, že sú splnené podmienky pre čiastočný výmaz napadnutej ochrannej známky.

Navrhovateľ výmazu (ďalší účastník konania) v rozklade navrhol ochrannú známku vyhlásiť za neúčinnú na území SR pre všetky tovary a služby a nesúhlasil s tým, že prvostupňový správny orgán pre časť zapísaných služieb uznal doklady pochádzajúce od osôb odlišných od majiteľa. Namietal, že napadnutá ochranná známka je zapísaná ako kolektívna a preto licenčné zmluvy predložené majiteľom nemohli nadobudnúť účinky vzhľadom na ust. § 22 zák. č. 55/1997 Z.z. Správny orgán mal do úvahy brať len také používanie napadnutej ochrannej známky, ktoré priamo pochádza od jej majiteľa, prípadne od iných členov združenia určený v zmluve o používaní kolektívnej ochrannej známky.

Proti rozhodnutiu úradu podal v zákonom stanovenej lehote rozklad aj majiteľ (žalobca) a navrhol rozhodnutie zrušiť z dôvodu nesprávneho posúdenia predložených dokladov o používaní ochrannej známky a návrh na vyhlásenie neúčinnosti napadnutej ochrannej známky na území SR zamietnuť.

O podanom rozklade žalovaný rozhodol dňa 21. decembra 2011 rozhodnutím č. MOZ 653450 II/147-2011 z 21. decembra 2011.

K námietke spochybnenia preukázania a uznania používania napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k niektorým službám, pre ktoré v prvostupňovom rozhodnutí nebola vyhlásená neúčinnosť napadnutej ochrannej známky, žalovaný uviedol, že predložené doklady, ako aj právomoci vyplývajúce z licenčných zmlúv v konaní akceptoval (zhodne s úradom) ako dôkazy o používaní napadnutej ochrannej známky tretou osobou so súhlasom majiteľa. Poukázal na postupy úradu pri zisťovaní „skutočného používania“ ochrannej známky vo vzťahu k triedam a službám, pre ktoré je zapísaná s prihliadnutím na funkciu ochrannej známky, t.j. schopnosť odlíšiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb a zdôraznil, že v prípade podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. dôkazné bremeno nesie majiteľ ochrannej známky, ktorý musí predložiť dôkazné prostriedky. Používanie ochrannej známky sa posudzuje s ohľadom na teritoriálny princíp a musí byť viazané na územie SR.

Námietku navrhovateľa ohľadne nedodržania ust. § 19 Správneho poriadku majiteľom pri podaní rozkladu žalovaný považoval za nerelevantnú a podaný rozklad vyhodnotil ako podaný v súlade s § 42 ods. 1 a 3 zák. č. 55/1997 Z.z. s tým, že ustanovenie § 19 Správneho poriadku je z konania o ochranných známkach vylúčené. Stotožnil so závermi prvostupňového orgánu, že predloženými dokladmi bolo preukázané používanie napadnutej ochrannej známky len vo vzťahu k niektorým službám týkajúcim sa likvidácie obalov a tým, že i keď je napadnutá ochranná známka umiestnená na obale tovaru, toto označenie sa na konkrétny tovar nevzťahuje a neoznačuje jeho pôvod, poukazuje len na poskytnutie služby a to, že majiteľ participuje v určitom systéme zhodnocovania a recyklácie odpadov z obalov a daný obal môže byť v tomto systéme zhodnotený. Keďže majiteľom napadnutej ochrannej známky citované rozsudky Súdneho dvora neriešia jej používanie na území SR s ohľadom na podmienky § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z., výsledky vyplývajúce z nich žalovaný považoval pre účely konania za neaplikovateľné.

Žalovaný opätovne vyhodnotil majiteľom predložené doklady špecifikované v rozhodnutí a vo vzťahu k službám v triede 35 (okrem služby vzťahu s verejnosťou) a v triede 42 dospel na rozdiel od

prvostupňového správneho orgánu k záveru, že majiteľ dostatočne preukázal používanie napadnutej ochrannej známky aj vo vzťahu k týmto službám. Pre služby „vzťahy s verejnosťou v triede 35 nebolo používanie napadnutej ochrannej známky preukázané, pretože majiteľ nepreukázal poskytovanie tejto služby pre tretie osoby.

Podľa § 54 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. ak bol pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona podaný návrh na výmaz ochrannej známky podľa doterajšieho zákona, považuje sa za návrh na zrušenie ochrannej známky alebo za návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podľa tohto zákona. Na posúdenie splnenia podmienok návrhu na zrušenie ochrannej známky alebo návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, na konanie o tomto návrhu a jeho účinkoch sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

Zmyslom a účelom ochranných známk je rozlíšenie výrobkov a služieb rôznych výrobcov, resp. poskytovateľov služby.

Majiteľ ochrannej známky má výlučné právo používať ochrannú známku v spojení s tovarmi alebo so službami, pre ktoré je zapísaná. Majiteľ ochrannej známky je oprávnený používať spolu s ochrannou známkou značku r. (§ 8 ods. 1 zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v platnom znení (ďalej len „zákon“).

Podľa § 9 ods. 2 tohto istého zákona používanie ochrannej známky podľa odseku 1 je najmä

- a/ umiestňovanie ochrannej známky na tovaroch prípadne na ich obaloch,
- b/ ponuka alebo uvádzanie na trh takto označených tovarov alebo skladovanie na tieto účely, alebo ponuka či poskytovanie takto označených služieb,
- c/ dovoz alebo vývoz takto označených tovarov,
- d/ používanie ochrannej známky v obchodnej korešpondencii alebo v reklame.

Podľa § 9 ods. 3 tohto istého zákona za používanie ochrannej známky podľa odseku 1 sa považuje aj

- a/ používanie ochrannej známky v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola ochranná známka zapísaná, odlišuje len v prvkoch nemiach jej rozlišovaciej spôsobilosti,
- b/ umiestňovanie ochrannej známky na tovaroch alebo ich obaloch na území SR výlučne na účel vývozu.

Používanie ochrannej známky so súhlasom majiteľa a používanie kolektívnej ochrannej známky (§ 43) osobou, ktorá má oprávnenie ju používať, sa považuje za používanie majiteľom (§ 9 ods. 4 zákona).

Podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v platnom znení úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území SR nebola skutočne používaná pre tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území SR nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Zákonodarca vo vyššie citovanej právnej norme (§ 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z.) teda ustanovil povinnosť úradu vymazať ochrannú známku zapísanú v registri ochranných známk po preukázaní a zistení, že sa ochranná známka nepoužívala najmenej päť po sebe idúcich rokov.

Používanie ochrannej známky, tak ako uviedol žalovaný (či už priamou alebo nepriamou komerčnou aktivitou) je treba chápať v zmysle vyššie cit. ustanovení tak, že výsledkom uvedených aktivít by malo

byť používanie ochrannej známky vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je zapísaná, na úrovni kvalifikovaného používania. Za používanie, právne významné pre zachovanie ochrany potom možno považovať len také používanie, ktoré svojím kvalifikovaným rozsahom odôvodňuje predpoklad vytvorenia alebo udržania väzby medzi ochrannou známkou a na ňu viazanými tovarmi a službami vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti alebo jej relevantnej časti.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na výmaz ochrannej známky podaného v zmysle § 16 ods. 4 zák. č. 55/1997 Z.z., ktorý sa považuje za návrh na zrušenie ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. platí domnienka, že ochranná známka sa na území SR nepoužívala v rozhodnom období a dôkazné bremeno na preukázanie opaku leží na majiteľovi napadnutej ochrannej známky. Tento musí relevantným spôsobom preukázať, že zapísaná ochranná známka bola skutočne v rozhodnom období (počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov) používaná, pričom v prípade neunesenia dôkazného bremena hrozí, že Úrad na návrh tretej osoby napadnutú ochrannú známku zruší a toto zrušenie je účinné odo dňa podania návrhu na jej zrušenie.

Vzhľadom na to, že majiteľovi sa nepodarilo preukázať používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu ku všetkým tovarom a niektorým službám (konkrétne ku všetkým tovarom v triedach 01, 02, 03, 05, 06, 07, 08, 09, 11, 16, 20, 21, 24, 25, 29, 30, 32, 34, službám v triede 35 a 36 a službám „poradenstvo v oblasti rozvoja, výberu a použitia obalov a ekologických obalových materiálov a úsporných obalov rovnako, ako aj ich označovania“, zaradených v triede 42), pre ktoré je táto platná na našom území, počas piatich po sebe idúcich rokov predchádzajúcich začatiu konania o jej výmaze, a majiteľ nepoužívanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k týmto tovarom a službám ani neodôvodnil, je možné konštatovať, že sú splnené podmienky pre čiastočný výmaz napadnutej ochrannej známky.

Žalobné a odvolacie námietky smerovali k postupu žalovaného, ním hodnotených dôkazov a nesprávnemu posúdeniu veci. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že namiesto hodnotenia správneho orgánu nemôže postaviť hodnotenie vlastné, ale môže žalobou napadnuté rozhodnutie posúdiť iba z hľadiska jeho súladu či rozporu so zákonom.

V prejednávanej veci krajský súd dokazovanie nevykonával, stotožnil sa so závermi žalovaného a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol a vyhodnotil všetky námietky, ktoré vzniesol žalobca v podanej žalobe.

Najvyšší súd nezistil, že by úsudok žalovaného, ktorý vychádzal z hodnotenia riadne zistených skutkových okolností, spočíval na mylnom pochopení zákona alebo na skutkovej podstate odporujúcej spisu a zásadám logického myslenia, alebo že by bol inak chybný. Žalovaný komplexne vyhodnotil a presvedčivo odôvodnil svoj záver, reagoval na všetky námietky, ktoré majú pre vec zásadný význam, a tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil skutočnosti, na základe ktorých zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v konaní o návrhu na výmaz ochrannej známky. Tomuto zodpovedá, a podľa odvolacieho súdu je aj postačujúce, hodnotenie dokladov predložených navrhovateľom a stanovisko žalovaného k spochybneniu jeho záveru.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia považujúc za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a skutkové okolnosti prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s §

250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery posúdil námietky žalobcov v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu ani prvostupňového súdu v danej veci.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému zo zákona ich náhrada neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.